

ADVENT-HÍRNÖK

A magyarországi H. N. Adventisták gyülekezeti közlönye.

Tizenkettedik évfolyam, — 2 szám — 1935 április — június.

A mi fegyvereink.	17	Tápszerüzemünk.	19	A mű történeléből.	29
Ki az, ki kész a jó harcra . . . ?	18	Azt olvasom, hogy	20	Különféle.	31
Denevérhíű emberek.	18	Miszióterületeink.	21	Ünnepélyek.	31
Szeretetlen hordozások egymást.	19	Segédanyag a tanulmányokhoz.	25	Keresztiségek.	31

A mi fegyvereink.

József Girella. Str.

Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására." (2. Kor. 10, 4.) Mi nem harcolunk a világ katonájának fegyvereivel, nem erőszakkal, hanem a bölcsesség szelídségével és az igazság meggyőző erejével. Pál apostol igehirdetésének is ez képezte legkimagaslóbb elvét. Ha valakit dorgált, a szelídség lelkével tette azt . . . „Atyámfiak, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy megne kísértessél te magad is." (Gal. 6, 1.) Ugyanilyen lelkülettel védelmezte a maga tekintélyét is. (10, 1.) Mikor érzi utolsó órájának közeledését, Timótheusnak küldött utasításában, a szelídségben jelöli meg az igehirdető legszebb tulajdonságát. „Az Úr szolgájának pedig nem kell torzsalkodni, hanem legyen mindenkihez nyájas, tanításra alkalmas, türelmes. Aki szelíden fenýíti az ellenszegülőket; ha talán adna nekik az Isten megtérést az igazság megismerésére." (2. Tim. 2, 24. 25.)

Szokásához híven, a korinthusiak előtt is Krisztus példájára hivatkozik. „Magam pedig, én Pál, kérlek titeket a Krisztus szelídségére és engedelmességére, aki szemtől szemben ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távol bátor vagyok irántatok." (2. Kor. 10, 1.)

A szelídség és szívbéli alázatosság, melyeket Pál Krisztus életéből tanult, tényleg az apostol leghatalmasabb fegyverei közé tartozott. Az alázat és engedelmesség fensége lefegyverez és meggyőz. Ne engedjük, hogy valamilyen sértés megkeményítse szívünket, vagy a velünk szemben tanúsított kegyetlenség megraboljon bennünket gyengédségünkötől. Még ha szíved mélyéig is megsértene, akkor se váljal elkeseredetté és haragossá; végül a kereszt győzelme úgyis a tiéd lesz.

Pál apostol tekintélye nem testi fegyvereken nyugodott, hanem az igazság lelki hatalmán. Pedig sok-sok erődítmény emelkedett eléne, melyeket el kellett foglalni, le kellett rombolnia. Ott volt a műveltek álbölcsessége, a tudatlan tömeg előítéletei, a pogányságban beidegzett régi szokások, a görögök gőgje és a zsidók jelkivánása.

Ebben a munkában az apostol egyetlen fegyvere az igazság volt. Nem testi fegyvereken, nem ravaszságon, fogásokon, vagy személyes befolyásán nyugodott a hatalma, hanem az általa tanított igazság szilárd fundamentumán.

Tanítsunk mi is úgy, mint Krisztus és az ő apostolai. Ne kényszerítsünk senkit az Istenben való hitre, ne erőszakoljuk rá hitünket fenyegetésekkel senkire, hanem győzzünk meg mindenkit az igazság hatalmával. A támadások ellen védekezzünk szelídséggel és ha védekezésünk csak súlyosbitaná helyzetünket, akkor bizzuk rá magunkat teljesen az igazságra.

Mindannyian jól ismerjük így kezdődő énekünket és sokszor énekeltük már átszellemlélt arccal és szívbeli örömmel. Mindnyájunk hő vágya, hogy ott legyünk a porondon, amikor Jézusért kell küzdeni. Úgy vélem azonban, hogy mindenki megegyezik velem abban, hogy ezen küzdelemben a könyvevangélista harcol az első vonalban. Ő az útkészítő, aki eltávolítja az útból a legnagyobb akadályokat; ő az a magvető, aki a nyomtatott ige magvát hinti széjjel az egész országban, bízva abban, hogy a Mindenható a maga idejében gyümölcsöt hoz elő a vetésből. A könyvevangélista azonban nemcsak a munka terhét viseli, hanem bőséges örömben is részesül az Úr kegyelméből. A lelki öröm mellett az anyagi áldás is kíséri a hűségesen, kitartóan és az alapos felkészültséggel dolgozó könyvevangélistát.

A napokban kaptam egy könyvevangélistától levelet, melyben a következő tapasztalatait közli velem:

„Hat órai munkaidő alatt, csak egy kétpengős könyvre tudtam megrendelést felvenni, sajnos ez is előleg nélkül volt. Ezenkívül elhelyezhettem Isten segítségével 6.80 P értékű iratot és traktátot. Minthogy beesteledett, nagyon sajnáltam, hogy 10.— P-ös célomat nem tudtam elérni. De hittem, hogy az Úr valami úton-módon még aznap meg fogja adni a hiányzó összeget. Mivel fáztam, bementem a szállásadóhoz melegedni. Beszélgetésünk során a helyzet odafejlődött, hogy egy 7.— P-ös könyvet megrendelt 3.50— P előleggel. Ezzel célomat 30 fillérrel túlléptem. Másnap, pénteken ugyanabban a községben dolgoztam és kértem az Urat, hogy d. u. 2 óráig adjon nekem 10.— P eredményt. A meghatározott időben, amikor befejeztem a munkát, 35 fillérrel több volt a kért összegnél. A reá következő vasárnap, az elmúlt napok tapasztalatai alapján nekibátorodtam és 20.— P-ös célt tűztem ki. Sajnos azonban „csak“ 8.90 — P értem el. Nem csüggedtem el, hanem bíztam abban, hogy a következő napon pótolni fogja az Úr. Másnap 6 1/2 órai munka mellett 26.85 P eredményt könyvelhettem el Isten segítségével. Legyen hála érte a jó Megváltónak.“

Az atyafi jelentéséből ezenkívül még négy 20.— P-ön felüli napi eredményt számolhattam

össze. Úgyhogy 93 munkaóra alatt 272.60 P-öt forgalmazott. —

„Midőn R.-ben végeztem munkámat, a szomszéd községbe igyekeztem. A tejes, ki szánkóval szintén oda indult, megengedte, hogy vele menjek. B. községbe alaposan átfázva érkeztem, gondoltam, bemegyek a fűszerüzletbe, kissé átmelegedni. A fűszeres jóindulattal felajánlotta fűtött szobáját. Azonban, míg én melegedtem, két csendőrt hozott a nyakamra. Természetes, részemre nem volt kellemes látvány, mert tudtam, hogy a csendőrök R. községből jöttek, hol sok könyvet és iratot adtam el. Az igazoltatás után a törzsőrmester hivatalosan rámparancsolt, hogy mutassam a könyveimet. Átadtam a „Korunk“ című könyvet, mit átnézett. Ekkor indítatva éreztem magam, hogy elkérjem és bemutassam a csendőröknek. A bemutatás után kijelentette az egyik, hogy ebből a könyvből ő is akar egyet.“

Hiszem, hogy ezen tapasztalatok bátorítólag hatnak mindnyájunkra. Ezért megragadom az alkalmat, hogy felszólítsak minden ifjút, aki hajlandóságot érez magában ezt a munkát élethivatásul választani, lépjen érintkezésbe a könyvevangélista vezetőikkel! Keleten: Kovács Károly atyafival, lakik: Miskolc, Fábrián u. 5. Középen: Kovács Károly, vagy Tóth Gyula, Budapest I., Németvölgyi út 26.

Ezt azért közlöm már most, mert ha az Úr is megengedi, úgy április 14-től kezdve, három turnusban, háromhetes könyvevangélista tanfolyamot fogunk tartani Budapesten, melyre mindazokat meghívjuk, kik komoly életcélul választják a könyvterjesztés munkáját.

Denevérhitű emberek.

Az oroszán, az állatok királya, megszólította a denevért, hogy ő is az emlős állatok közé tartozik. Akkor a denevér behúzta a körmeit és kiterjesztette szárnyait: én a madarak közé tartozom és nem tartozom neked engedelmességgel. Máskor meg a sas szólította meg, hogy az ő birodalmába kell tartoznia, mert szárnyai vannak. Akkor a denevér behúzta szárnyait és megmutatta karmait s így szólt: sajnos, nem tartozom neked engedelmeskedni, nem tartozom a te birodalmaid alattvalói közé.— Ez a kis mese találó képe annak a lágymeleg kereszténységnek, amely nem akar sem ide, sem oda tartozni. Ha Krisztus elleniségének mondanánk, vétenénk a szeretet ellen, ha Krisztus barátainak neveznénk, vétenénk az igazság ellen.

A családi életben jöhetnek a nehézségnek és a csüggedésnek órái, de ilyenkor vigyázzatok mindkét részről arra, hogy ne engedjétek magatokhoz közel férközni azt a gondolatot, hogy a ti egybekeléstek, kapcsolatotok hibás elhatározásból fakadt. Mutassatok egymással

Minden családot szent glória övezi: egyetlen más embernek sincsen joga ezt a körivet megtörni, oda betolakodni. Sem a férfi, sem a nő ne engedje meg magának, hogy valaki harmadikkal szemben közöljék azt a bizalmat, mellyel csak kölcsönösen egymásnak tartoznak.

Tápszerüzemünk.

Amit elég régen vártunk, végre az Úr segítségével valóra vált: Tápszerüzemünk megnyílt. Az első intézmény, amelyet a magyar közösség teljesen a maga erejéből, az Úrba vetett hite és bizalma folytán létesített. Tudtuk, hogy a mű egyik igen fontos ágát építjük fel akkor, midőn a Tápszerüzem érdekében tevékenykedünk. A táplálkozás igen fontos szerepet tölt be életünkben, abból a szempontból is, hogy testünk elhasznált anyagait a lehető leghelyesebben pótoljuk, valamint abban az értelemben is, hogy a táplálék aránylag olcsó legyen. Minthogy az üzemünkben elkészített kenyerek és pelyhek, a gabona összes tápanyagait tartalmazzák, használható és a test által fölvehető állapotban, — könnyen megérthetitek, hogy aránylag mily olcsó az a jó táplálék, melyet nyújtunk.

Hatféle kenyeret fogunk készíteni és négyféle pelyhet, mindegyikhez a leírást mellékeljük. Most már Isten akarata szerint módot nyújtunk néktek arra, hogy növényi táplálékkal kijöjjetek és hogy aki akarja, igen könnyen mellőzhesse a hústelt. Az elkészí-

tés módját meg kell tanulni és erre a célra majd előadásokat tartunk néktek, a nyomtatványokon kívül, amelyeket kiküldünk a gyülekezetekbe.

Amiképpen kértétek az Urat, hogy segítsen meg az üzem létrehozásában, úgy most könyörögjétek azért, hogy áldja és terjessze ezt a jó művet, amelynek erősödése által várjuk, hogy szanatóriumot is tudjunk idővel létesíteni. De ne csak imádkozzatok, hanem dolgozzatok is, úgy hogy magatok rendeljétek a készítményekből, amelyek Isten Lelkének tanácsa által jutottak az adventi nép birtokába és legyetek azon, hogy másoknak is ajánljátok a Tápszerüzem készítményeit.

Készítünk majd kakaó, kávé összetételeket mint pl.: kakaót vassal, lecitinnel, banán liszttel, azután igen jó és ízletes kávé, gyümölcsasztákat, dióvaját. Mindezekről részletesebb értesítést és leírást fogunk kibocsájtani. Az egész nem megy oly gyorsan, mivel tudjátok, hogy minden kezdet nehéz és az ilyen üzemnek a megindítása sok munkával és fáradsággal jár. Tehát elindultunk és segítsetek minket abban, hogy a célhoz eljuthassunk.

Zeiner A.

szemben éppen olyan előzékenységet, mint kezdetben; kölcsönösen bátorítsátok egymást az élet küzdelmeiben. Szeretetben hordozzátok egymás hibáit és tökéletlenségeit. Ha így fogtok eljárni, akkor tapasztalni fogjátok, hogy a házasság nem a szeretet vége, hanem az igazi és elmélyülő szeretet kezdete. Az igazi, baráti szeretet melege, amely a szíveket összekapcsolja, előíze a mennyei örömöknek.

Sem a férfi, sem a nő ne törekedjen arra, hogy elnyomják egymás egyéniségét. Mindegyiküknek megvan Istennel a maga személyes vonatkozása. Szeretetek áradjon ki Arra, aki életét adta értetek. Legyen Krisztus mindenben az első. Amilyen mértékben mélyül és erősödik az Iránta érzett szeretetetek, olyan mértékben fog elmélyülni egymással szemben táplált érzelmek is.

Azt olvastam, hogy ...

Vilmos német excsászár már 30 évvel ezelőtt rámutatott a nyugati kulturát fenyegető sárga veszedelemre. (Esti Kurir. 1935. febr. 10.) „Lesz még egy döntő csata a nyugati civilizáció és a keleti félcivilizáció között... Jól tudom, hogy egy napon életre-halálra meg kell küzdenünk a japánokkal és én meg is teszem az előkészületeket.“

* * *

az angolországi Brightonban, az anglikán egyház úgy véli megvalósítani az őskeresztények betegekért való imádságát, hogy hivatalosan bevezették az u. n. gyógyszerigazgatást. (Pesti Napló 1935. febr. 10.) „Hivatalos egyházi szankcióval megkezdte működését az egyházi gyógyszerigazgatás, melynek első temploma a brightoni St. Stefan, ezentúl gyógytemplom nevet viseli és az anglikán lelkész, Rev. John Mailard a brightoni gyógytemplom papja lett... Mindenki kezébe fehér kartonlapot nyomnak, amelyen három kérdés áll: a páciens neve, betegsége és lakása. A vallást nem kérdezik. A kitöltött céduláért három füzet jár cserébe: „Gyógyénekek és gyógyimák“ „Az egyházi gyógyszerigazgatás közlönye“ és a „Brighton faith-healing service szabályzata...“ Nemde, a biblikus keresztényeknek megvan a maguk véleménye az ilyen „hivatalosan“ bevezetett gyógyszerigazgatásról!

* * *

„A sárga veszedelem Afrika felől fenyegeti Európát.“ (Uj Magyarország 1935. jan. 24.) Ezen cím alatt sorozatos fejtegetések jelentek meg a fentnevezett ujságban, melyek rámutatnak arra, hogy Japán kezébe ragadta az összes színes bőrűek egyesítését a fehérek hegemoniája ellen és hogy ebből előbb-utóbb elkerülhetlenné fog válni a konfliktus, a világégés.

* * *

a német nemzeti szociálizmus nem csupán politikai irány, hanem sokkal több ennél: valóság és világnézet is egyúttal. (Magyarország 1935. febr. 10.) „Amerre a Fűrer jár, az anyák feléje nyújtják gyermekeiket, hogy áldja meg, vagy pedig — ezt egy magasállású pártpolitikustól hallottam, aki jelen volt — hogy egy nagyobb gyűlés után az asszonyok olajat és kenőcsöt hoztak, mellyel a Vezér lábait akarták megkenni és azt csak nagynehezen sikerült meg-

kadályozni.“ Valóban megérthetjük, hogy: „Szinte tragikus az a konfliktus amelybe egy fajához, nemzetéhez minden idegszálával ragaszkodó, keresztény, német ember kerülhet.“

* * *

a „Magyarország“ évkönyvének kalendáriuma „az első és egyetlen keresztény naptár Magyarországon, mert hétfővel kezdődik és vasárnapkal, a pirosbetűs ünneppel zárul, mint az ünnepnap pihenésre rendelt hetedik nappal.“ (Magyarország 1934. dec. 23.) Erre csak az a szerény észrevételünk volna, hogy könnyen utána lehet nézni a kereszténység Bibliájában, hogy melyik a keresztények hetedik napja, ünnepe.

* * *

sikerült a testből távozó lelket lefényképezni. (Az Est. 1934. dec. 21.) „Dr. R. A. Watters azt állítja, hogy sikerült kétségbevonhatatlanul bebizonyítania, hogy az élő lényeknek lelkük van, mely a halál pillanatában elhagyja a testet... sikerült a távozó lelket lefényképezni.“ A cikk vége azonban megemlíti azt is, hogy „a kísérleteket egy haldokló szöcskén végezték.“ A bibliai alapokon álló keresztényt az ilyen híradások épp úgy nem tudják megzavarni, mint a spiritizmus, úgynevezett bizonyítékai sem.

* * *

lezajlott az első magyar pogányper. (Heti Hírek 1935. febr. 12.) „Dr. Berei Nagy Elek egy könyvet írt: A magyar társadalom turanizálása címen, melyet a kir. ügyészség egész terjedelmében hitfelekezet elleni izgatás címén vád tárgyává tett, mert a kereszténység ellen izgat és a pogány vallást propagálja.“ Sajnos, a pogányság újjáélesztési kísérletei nem elszigetelt jelenségek napjainkban!

* * *

a vasárnap megszentelésére Angliában alakult egyesület, a rádióegyesületnél tiltakozott az olyan programok leadása ellen, melyek „a keresztény szombat szent óráihoz nem méltók“ A tiltakozás még a következő mondatot is tartalmazza: „Nem akarjuk, hogy Angliából új Sodomát és Gomorrát csináljanak. Nem akarjuk, hogy a szombat szent óráit, az ördög apostola profanizálja.“ (Magyarország. 1935. febr. 1.) Úgy gondoljuk, hogy ezen egyesület tagjainak nem ártana kissé tüzetesebben utánanézni annak, hogy melyik nap a keresztény szombat.

Misszióterületeink.

Ezen évnegyedben a „Déleuropai Divízió“ munkaterületeiről közlünk jelentéseket. Az egyes felolvasások előtt álló vastag számok azt jelzik, hogy az évnegyed hányadik szombatjára szól a felolvasás.

1.

Shaw I. L. atyánkfia, a Generálkonferencia pénztárnoka, a következőket írja ezen negyedév pénzügyi célja felől:

Ezúttal újból a nagykiterjedésű és sűrű lakosságú Déleuropai Divízió ügyét hozzuk összes szombatiskoláink elé. Ez a terület magába zárja a következő országokat: Franciaország, Belgium, Svájc, Jugoszlávia, Románia, Portugália, Spanyolország, Olaszország, Kamerun, Madagaszkár, Algéria, Marokkó, Kanári szigetek, Madeira és Azori szigetek. Egyes részek a katolicizmus fedezékei mögé sáncolták el magukat, mások viszont a pogányságnak hódolnak. Az igazságot sokan elfogadják. Az 1928 évi 15.000 taglétszámunk 1934-ig több mint 23.000-re szaporodott fel.

Hálás köszönettel tartozunk kedves testvéreinknek az adakozásban való részvételükért. A múlt év első évnegyedének adományai végösszegben 68.900 dollárt tettek ki. Kérjük szombatiskoláinkat, hogy ebben a negyedévben 75.000 dollárt, vagy ha lehetséges, még ennél is többet hozzanak fel. Minden 1000 dollár, amely a 60.000-en felül befolyik, a Divízió részéről 10% pótlékban részesül.

Határozzuk el magunkban, hogy szombatról-szombatra, minden tőlünk telhetőt megtegyünk a szombatiskolai adományok beadásánál, hogy a már megkezdett munkákat tovább folytathassuk és különösen gondoljunk a tizenharmadik szombat adományaira, hogy a hozzánk érkező új hívásoknak is eleget tudjunk tenni.

2.

Rasmussen S. atyafi, a Déleuropai Divízió titkára, „Aratásra érett területek“ cím alatt, a következőket írja:

A népek és kormányok sok mindennel vannak elfoglalva manapság. A világ ijedelme óriásivá növekedett. Az önzés, nemzeti büszkeség, kapzsiság, a bizalmatlanság mindenfelé annyira megnövekedett, hogy valóban éretté tette az emberiséget az aratásra. A világ sebeinek gyógyítására adott tanácsok számtalanok — de ugyanakkor eredménytelenek is.

A körülmények és a gondviselés adta nyitott ajtók arra ösztönöznek bennünket, hogy az aratásra érett gabonát begyűjtsük. Különösen az orvosi és a nevelési ágak igényelnek területeinken erős utánpótlást.

Jeretzián atyafi, a Francia Kamerunban élő egyik misszionáriusunk jelentése szerint, ottani munkánk hét esztendővel ezelőtt vette kezdetét. Jelenleg három elismert nevelőintézetünk és 27 iskolánk van ezen a területen, melyeket több mint 1100 tanuló látogat. A kereszttelendők osztályának közel 1300 tagja van. Sürgős szükségünk van egy tanítóképezdére, ahol elemi iskolai tanítókat képeznénk ki.

Egy másik misszionáriusunk Kamerunból, (Sallee A. atyafi) a következőket írja: „Szeretnők ha kedves hazai testvéreink látnák, hogy mit tett az Úr itten rövid idő alatt, hogy kevés pénzzel mi mindent tudtunk elérni. Úgy érezzük, hogy a szűkös anyagi viszonyok dacára is, előre kell haladnunk. Nem tehetünk másként. Tudjuk, hogy testvéreink az egész világon imádkoznak értünk és gondolnak a legközelebbi tizenharmadik szombatra, hogy Istenünk dicső üzenete újabb hódításokat eszközölhessen.“

3.

Wall D. R. atyafi, Déleuropai Divízió szombatiskolai titkára írja az alábbiakat, arról a tényről, hogy az üldözések és nehézségek közepe is növekszik az Isten műve.

1928-tól 1934-ig, a Divízió területén a szombatiskolai tagok száma 95 százalékkal megnövekedett. Tehát az elmúlt hat esztendő alatt majdnem megduplázódott a tagok száma. 1928 óta hetenként 55 taggal növekedett szombatiskolánk tagjainak száma. Ezen idő alatt a szombatiskolák száma is 609-ről 895-re emelkedett.

Természetesen vannak még városok és tartományok, melyeket nem is érintettünk. Sőt beszélhetünk a nyüzsgő milliókról, akik üzenetünket még nem ismerik ezen a nagy területen. A mű előhaladása nagy üldözések és szenvedések közepette ment végbe. Prédikátoraink és gyülekezeti tagjaink egyaránt megállottak és hitükről mindenkor bátran bizonyosságot tettek. Egyik területünkön, ahol már alig van olyan munkásunk, aki az Úr ügyéért börtönben nem ült volna, a rutén testvéreink egyidőben nem kaptak szombatiskolai leckéket a brookfieldi kiadóhivatalunktól. Az okot csak akkor tudtuk meg, midőn az egyik csomag ezzel a felírással érkezett vissza Brookfieldbe: „Vallásos propa-

ganda. Vissza! Az ilyen és az ehhez hasonló tapasztalatok nem lepik meg testvéreinket, akik már szinte úgy tekintenek az üldözésekre, mint a mindennapi kenyérré.

4.

Beer L. testvérünk, az olaszországi munka előljárója, a következőket írja Isten Lelkének működéséről Olaszországban.

Milánóban van egy kis templom, melynek falai emberkoponyákkal és csontokkal vannak díszítve, melyek egy középkori járványra emlékeztetnek. A hívők megérintik és megcsókolják ezen koponyákat. Egyesek megnyálazott ujjukat végig húzzák a csontokon és újból szájukat érintik ujjukkal; így gondolnak védelmet találni a betegségek ellen. Szánalommal és szomorúsággal telik meg a szívünk, az ilyen babonáság láttára.

Három évvel ezelőtt az egyik felsőolaszországi városban, könyvevangélistáink munkájának következtében, néhány család figyelmet szentelt a Krisztus visszajövetelére vonatkozó üzenetnek. Az egyik barátkozónő messzi földön híres kuruzsló volt. Az igazság megismerésével teljesen felhagyott nagy jövedelmet biztosító foglalkozásával. Az Úr segítségével gyülekezeti helységet tudtunk bérelni a városban, ami nagy szó, mert egyházi átokkal fenyegették meg azt, aki házáat rendelkezésünkre mészeli bocsájtani. Az előadásokat annyian látogatták, hogy sokan kiszorultak a teremből. Pedig azt a hazug hírt terjesztették felőlünk, hogy 10 aranydollárért megvásároljuk a lelkeket. Nagy győzelem volt az, midőn az első sorozat végével, 15 tagból álló szombatiskolát alapítottunk.

Gyülekezeti tagjaink száma 650 főre növekedett Olaszországban. *White* testvérnőnk évekkal ezelőtt ezeket írta az itteni feladatainkról: „Segítségre van szüksége Olaszországnak, Francia országnak és a többi országoknak is. Az eddigieknél nagyobb munkát kell ezeken a helyeken végezniük. Munkásokra van szükség!”

5.

Gerber Róbert testvérünk, az Ibériai Unió-misszió előljárója, a következőket írja a spanyol és portugál munkáiról:

Az Ibériai félszigetnek, amely magába foglalja Spanyolországot és Portugáliát, körülbelül 30 millió lakosa van. Tulnyomó részük katolikus. Egyesek őszintén vallásosak, mások közönyösek, de az utóbbi időben a nyílt hitetlenség egyre jobban terjed. Sajnáltni kell azokat az embereket, akik miközben a bűnben és sötétségben élnek, imádják a szobrokat, a szentek amulettjeit viselik és nagy zarándok utakat tesznek meg. Mindennél nagyobb szükségük

van ezen embereknek az örökkévaló evangéliumra, mégpedig annak legtisztább alakjában.

Hálásak vagyunk Istennek, eddigi eredményeinkért is. E két országban mintegy 600 tagunk van összesen; a szombatiskolák tagjainak száma meghaladja a 700-at. A könyvevangélisták igen jó eredménnyel dolgoznak. Folyóiratunk havonta 6000 példányban jelenik meg. Egy nagy könyv eladásánál ingyen adnak egy évi előfizetést a vevőknek. Nagy eredményeket várunk ettől a magvetéstől.

Nagy segítségünkre volna, ha bevezethetnénk itten az orvosi művet. Mivel azonban pénzünk nincsen, egyelőre el kell tekintenünk a kezelőhelyiségek felállításától, úgy Spanyolországban, mint Portugáliában.

Nagy elvégzendő feladatok várnak még reánk ebben a két országban. Egész tartományok és többszáz ezer lakosú városok vannak, ahol még semmit sem tettünk. Másutt viszont igen bátorító eredményről érkeznek hírek. Liszszabonban a legutóbb 25 lelket kereszteltünk meg. Munkásokra volna szükségünk, hogy a könyvevangélisták munkája által felkeltett érdeklődést kielégítsük. Mit tegyünk? Nem akarjátok ti is megtenni a magatok részét? Ha igen, akkor imádkozzatok és adakozzatok a szükségletek kielégítésére.

6.

Mansell E. P. atyánkfia, a Madeira szigeti misszióállomásunk vezetője, ezeket írja:

A Madeira szigetek Afrika északkeleti partja közelében terülnek el. Terraszszerűen elhelyezett kertjei és virágai miatt az „Atlanti óceán gyöngyének” is nevezik. Ezen szigetek a tengeri forgalom útvonalaiba esnek bele, ezért gyakran megtörténik, hogy az átutazó misszionáriusok felkeresnek bennünket.

Csak 4 évvel ezelőtt határozta el az ibériai Unió-misszió a sziget munkába vételét. E sorok írója és családja lépett rá először a könyvevangélisták által már előkészített útra. Isten áldása kísérte a munkát, mert nemsokára állhatatos tagokból álló, 40 tagú gyülekezetet alapíthattunk. A mű gyorsan növekedett, de nem minden ellentállás nélkül. A spiritizmusnak igen termékeny talaja van és rettenetes munkát végez itten. Egy spiritiszta írómédiüm megismerte az igazságot, minek következtében rettenetes küzdelmei voltak a sátáni hatalmakkal. Egyszer az történt, hogy az asszony fia és ennek felesége a nyitott kandallónál akarták megfőzni reggelijüket. Egymásután kétszer történt meg, hogy a tűzhelyen álló víztartány láthatatlan erők befolyására felemelkedett s a tartalma kiömölve, eloltotta a tüzet. Mosi az anyát hívták, aki azt mondotta, hogy ő olyan tüzet fog rakni, melyet még maga a Sátán sem fog tudni eloltani. Nemsokára ismét pattogott a

tűz és forrt a víz. Minden csendes volt a szobában. Midőn azonban az anya lehajolt, hogy rátegyen a tűzre, az edény ismét felemelkedett, forró tartalma azonban ezúttal nem a tűzre, hanem az asszony fejére, mellére és vállaira zuhogott alá. Súlyos égési sebeket szenvedett; mi résztesítettük őt, fia hívására, az első segélyben. Örülünk annak, hogy az ellenséges táborból őszinte lelkeket nyerünk meg. Valóban olyan ez, mint „a tűzből kiragadott üszök.”

Sok őszinte szív vágyakozik még ezen a szigeten az igazság után. Azonban még igen sok a tennivaló. E sorok írója most adja át a munkát Hermanson testvéreknek, hogy ő az Azori szigeteken kezdhesse majd új munkát. De mielőtt eljönne még a menny Királya, ezen szigetekről is össze kell gyűjteni az igazgyöngyöket. Tegyük meg tehát az elkövetkezendő 13-ik szombaton minden tőlünk telhetőt, e szigetek érdekében.

7.

Meyer Albert testvérünk, a Marokkó misszió vezetője, következőket írja a lélekmenés munkájáról Marokkóban:

Marokkó majdnem olyan nagykiterjedésű, mint egész Franciaország. A gazdasági válság úgy hozta magával, hogy alig van több mint 2—3 munkásunk ezen a nagy területen. Tagjaink azonban igen vitézül viselkedtek ezekben a kritikus napokban. Tevékenyen kivették a részüket a különböző hadjáratokban és rendszerint az első helyen voltak, az aránylagos munkateljesítmény tekintetében, az egész Divízióban. A nagymisszió héten egy 9 esztendősi fiú, hét nap alatt 800 frank értékű könyvet tudott eladni.

Az üzenet eljutott az Atlaszhegységen túlra is. Nemrég Nieman atyafi előadást tartott egyik testvérnőnk otthonában, aki a múlt évben Fezben vett keresztséget. Nagy örömünk volt midőn legutóbb Menesben egy hadseregbeli altiszt egész családja elfogadta az igazságot. Az Úr csodásan munkálkodik ebben a nagy és szép országban; itt és ott is támadnak tanúi Krisztusnak. Nem hiábavaló volt itt a munka, a fáradság és a pénzáldozat!

Testvérek gondolatok ezen nagykiterjedésű északafrikai misszióterület égető szükségleteire, ahol az utazás elé gyakran szinte legyőzhetetlen akadályok merednek. Mint az északafrikai munkások legidősebbike, arra kérlek benneteket, hogy gondolatok erre a gyarmat-misszióterületre is, hogy a megjelenő Király fogadására minél többen előkészülhessenek.

8.

Dr. Girou J. A. oryosmisszionárius következőket írja az Indiai Óceán szigeteiről:

Utójára 1930-ban kaptam felszólítást egy

missziójelentés megírására. Nagy örömet leltem az akkori jelentés átolvasásában, mert 250 tag helyett, most már 500-at jelenthettek. Szombatiskolai tagjaink száma is 700-ról 1000-re emelkedett. A mű Mauritius szigetén vette kezdetét, de még ugyanazon évben más szigeteken is megindítottuk a munkát, Seyshell szigetek fővárosában, Viktóriában kápolnánk is van már, melyben szombatonként mintegy 100 látogató vesz részt. Ottani munkásunk, Ignace atyafi, segítséget kér tőlünk. Négy-öt hétig is eltart, míg egy levél eljuthat hozzám és ugyanannyi időt vesz igénybe, míg az ő levele elér bennünket. Ellehet mondani, hogy a munka ezen úttörői valóban egyedülletben élnek.

Körülbelül 115 mérföldnyire a Mauritius szigettől, terülnek el a Társaság szigetek, ahol rajtunk kívül egyetlen más közösségnek sem sikerült eddig megvetnie a lábát. Már régóta érzünk felelősséget ezekért a szorgalmas és takarékos emberekért, akik előtt még teljesen ismeretlen a Jézus visszatéréséről szóló üzenet. Hat esztendő óta minden évben bevettünk már egy munkást a Társaság szigetek részére a költségvetésbe, de a berni központ mindaddig törölte ezt a tételt. Reméljük, hogy adományaitok ezúttal lehetővé fogják tenni eme régi vágyunk teljesedését is. Tudom, hogy az otthoni munkások között vannak, akik szívesen tennének eleget a hívásnak.

Kérjük az Urat, hogy áldja meg szombatiskoláinkat az egész világon, hogy ezen a 13-ik szombaton adományaik gazdagon folyanak be hozzánk.

9.

Ignace Dániel misszionáriustestvérünk, ezeket írja a Seyshell szigetekről:

A Seyshell szigetecsoport legnagyobb szigete Mahe, mintegy 30.000 r. k. lakossal. Körülbelül négy évvel ezelőtt vette kezdetét itteni munkánk. Isten áldása nyilvánvalóan mutatkozott. Tagjaink száma három csoportban, összesen 100-at tesz ki.

Nemrég történt, hogy egy 400 főből álló csőcselék elhatározta az én megöletésemét. A felizgatott néptömeg azt az alkalmat akarta felhasználni, mikor egy környékbeli községbe vitt az utam. Feleségem-kinek tudomására jutott az életem ellen tervezett összeesküvés, a rendőrséghez fordult segítségért, de mit használtak volna a rendőrök, ha az Úr nem lett volna velem az ő angyalaival. Az Úr kegyelme az, hogy sértetlenül sikerült hazajutnom enyémhez.

Mindezek dacára buzgón és reményteljesen munkálkodunk. Sőt, éppen ezen, nagy feltűnést keltő esemény állított sokakat a mi oldalunkra, akik azelőtt egészen közönyösen szemlélték a dolgok menetét. Egyik legutóbb megtartott, különleges programmal ellátott szom-

batiskolánkba meghívtuk a kormányzó családját is. Az összejövetel után a kormányzó felesége igen dicsérőleg emlékezett meg azokról a nemes alapelvekről, melyek az adventisták tanításában és iskoláiban érvényesülnek.

Merem azt mondani, hogy ha a közel jövőben egy segítséget kapnánk, akkor igen gazdag aratásban lenne részünk, mert a terület már valóban érett az aratásra.

10.

Paulini P. P. testvérünk, a Román Unió előljárója a következőket jelenti, arról a gyors előhaladásról, melyet az adventi üzenet Romániában felmutathat:

A román kormány minden vallásfelekezet számára törvényileg biztosítja a szabad vallásgyakorlás jogát. A helyi hatóságok azonban különböző nehézségeket igyekeznek közösségünk munkája elé gördíteni. Hála az isteni gondviselésnek és bíróságunk pártatlan magatartásának, hívőink csaknem minden esetben szabadlábba lesznek helyezve. Az ellentállás azonban semmiképpen sem tudta feltartóztatni az üzenet győzelmi futását; sőt éppen ellenkezőleg, az üldözéssel egyenes arányban növekedett az előhaladás is. 1920-ban, mikor a Román Uniót megszerveztük, 2540 tagunk volt. 1933 év végén pedig 14.194 volt tagjaink száma. Ez azt jelenti, hogy az egész Divízió lélekszámának mintegy $\frac{2}{3}$ -ad része Romániára esik. Ha tekintetbe vesszük, hogy évtizedekkel ezelőtt még semmi jelei sem voltak egy romániai reformációnak, akkor be kell ismernünk, hogy az adventi üzenet diadala a csodával határos.

Habár végtelenül örvendünk az elért nagy eredményeknek, mégis szomorúságra hangol bennünket az a gazdasági válság, melynek nyomait itt is érezhetjük. Ennek következtében, nem áll módunkban nagyszerű misszióiskolánk sok végzett növendékét beállítani a munkába. Ugyanannyi munkás, mint amennyi 5 évvel ezelőtt dolgozott, jelenleg kétszer akkora taglétszámú gyülekezeteket kénytelen ellátni. Még az eddigiéknél is jelentékenyebb volna az üzenet győzelme, ha a munkások számát hamarosan megszoríthatnánk.

11.

Raspal M. atyafi, az Aequator Misszió előljárója, a következőkben számol be arról, hogy miként munkálkodik az Úr Kamerunban:

Az itteni missziót még 1926-ban alapították az erre átutazó Anderson és French atyafiak. Azóta lényeges változás ment végbe a bensülötteken: megtanultak dolgozni. Közeli kápolnáinkban esténként 400-an gyűlnek össze Isten igéjének hallgatására és az énekek éneklésére. Legnagyobb örömünk azonban az ifjúság. Meg-

indító látvány szemlélni ezen egyszerű nép előhaladását és nagy átalakulását.

Ugyanezt mondhatjuk Batouriról és más helyekről is, ahol az Úr vezette a misszionáriusok lépteit az ország belseje felé. Itt is áll azon eset, hogy sok vidék van, ahol nagyon szívesen vennék az üzenet hírnökeit, ahová azonban eddig még nem sikerült eljutnunk.

Tudjuk, hogy Isten vezeti a művet és Ő nem fogja megvonni attól a maga áldását, mert azt akarja, hogy a munka minél jobban haladjon, minél előbb befejeződhessen.

12.

Bauer H. atyafi a Jugoszláv Unió előljárója, országából visszhangzó „macedóniai hívásról” a következőket írja:

Három egyesületünkben 2367 tagunk és 17 munkásunk van. Ha tekintetbe vesszük, hogy Jugoszláviának 14 millió lakosa van, akkor fogalmat alkothatunk magunknak arról, hogy aránylag milyen kicsiny a munkások serege. Az Unió minden részéről sürgető kérések futnak be hozzánk.

Különösen Montenegróban és Macedóniában mutatkozik élénk érdeklődés. A montenegróiak között életveszélyes a munkálkodásunk, de ha ezek az emberek megismerik az igazságot, hajlandók épp úgy szenvedni az igazságért, mint aminő gyorsan azelőtt hajlandók voltak véres bosszút állani a legkisebb sértésért is.

Macedónia felénk nyújtja segélykérő karját. Monastir és Bitely zsidó lakosai között valóságos ébredésről számolhatunk be. Legutóbb két zsidó iparos ember vett keresztséget; ami a fanatikus zsidókat annyira felizgatta, hogy megrohanták és szétrombolták műhelyeiket és őket magukat is halálra keresték. Testvéreink azonban a fenyegetések dacára hűségesen kitartottak az igazság mellett. Kár, hogy pénzhány miatt munkásunkat, vissza kellett vonnunk erről a helyről.

Hasonló jelentések futnak be Boszniából és Hercegovinából is, melynek fővárosában van egy kis gyülekezetünk, de az itt lakó mohamedánok milliói számára nincsen egyetlen munkásunk sem. A múlt évben 308 lelket vettünk fel keresztség által a közösségbe. Ha több munkásunk volna, ezt a számot könnyen megkétszerezhetnénk.

13.

A tizenharmadik szombaton a szombatiskolai vezető saját szavaival foglalja össze az addig felolvasott jelentések rövid tartalmát.

Segédanyag a tanulmányokhoz.

Ezen „segédanyag” az 1935 ápr. 6-tól, jún. 29-ig terjedő időre szóló „Jézus élete és tanításai”, című tanulmányi füzet kiegészítésére szolgál. A vastagon nyomtatott szám a tanulmány számát jelzi.

1.

„Fiam, megbocsátattak néked a te bűneid.”
(Márk 2, 5.)

Vajjon a gutaütöttek a betegsége következménye volt talán valamilyen nyilvánvaló bűnös életfolytatásnak, vagy talán finom lelki ismeretű ember lévén, görnyedt bűneinek terhe alatt? Mindezekre az önkénytelenül adódó kérdésekre az evangélisták nem adnak feleletet. A késői zsidóság abban a meggyőződésben élt, hogy az emberekre nehezedő csapások, betegségek, Isten büntetései, bizonyos meghatározott bűnökért. Jézus azonban elutasítja ezt a gondolkozást (Luk. 13, 1—4; Ján. 9, 1—3.) épúgy, mint ahogy tiltakozik ellene Jób könyve, vagy a 73. Zsoltár is, de nem tagadja az összefüggését a bűn és betegség, illetve nyomorúság között. Nyomorúság és baj, betegség és halál, mind a bűnnek zsoldja rajtunk. (Róm. 6, 23.) A betegségből nem gyógyulhat meg igazán az, aki még a bűn hatalmában van. Azért Isten országához egyaránt hozzátartozik a bocsánat igéje és a betegség, a halál erejének megtörése. Ebben az összefüggésben érthető meg Jézusnak a gutaütöttekhez intézett szava is.

„Mi dolog, hogy ez ilyen káromlásokat szól?” (Márk 2, 7.)

A bűnbocsátó szavak, a jelenlévő írástudóknál ellentállást váltanak ki Jézussal szemben. Mert, felebarátjának ugyan megbocsáthat akárki, ha az vétkezett ellene, de ha valaki Isten nevében bocsátja meg másnak a bűneit, akkor Isten jogába avatkozik (És. 43, 11. 25; 44, 22; 28, 11.) vagyis Istent káromolja. Az istenkáromlásra pedig a törvény halálbüntetést szab. (3. Móz. 24. 15. 16.) Körülbelül ez lehetett az írástudók okoskodása.

2.

„Akarsz-e meggyógyulni?” (Ján. 5, 6.)

E kérdésre szükség van. Orvosok beszélnek, hogy van több olyan eset, mikor a szenvedő

visszautasítja segélyöket. Némelyik ember anynyira megszokja a betegséget — ha nem fájdalmas és nem kerül költségbe — hogy a betegszoba csendjét vonakodik felcserélni az élet zajos küzdelmével. A koldusok meg éppen üzletet csinálnak nyomorúságukból. Így van erkölcsi téren is. Találunk ott is elég sok olyan csonka-bonka, béna, beteg lelket, aki inkább hasznavehetetlenül hever, irtózva minden munkától és erkölcsi felelősségtől, mintsem Krisztus erőt adó orvosságát magához venné. Valóban alig kell valahol jobban próbára tennie magát az embernek, mint amikor őszinte választ akar adni, erre az egyszerű kérdésre: Akarsz-e meggyógyulni?

„A fiú semmit sem tehet önmagától.”
(János 5, 19.)

Jézus ezzel azt mondja, hogy Ő oly tökéletes harmóniában áll Istennel, hogy néki lehetetlen valamilyen csodát vagy bármiféle tettét pusztán saját akaratából elvégezni. Van ugyan hatalma hozzá, de nincs akarat. Van élete önmagában és ezt közölheti másokkal is, de az Atyával való tökéletes egysége nem engedi, hogy működjék ott, ahol Isten nem akar munkálkodni. Ismeri Isten akaratát és mindig aszerint cselekszik.

3.

„Miért művelik azt szombatnapon, amit nem szabad?” (Márk 2, 24.)

A zsidóknál a szombatnap megszentelésénél az első és főkövetelmény a teljes munkaszünet volt. A rabbinátus a legapróbb részletekre is kiterjedő gondossággal megállapította, hogyan és milyen mértékben kell a munkától tartózkodni. Az írástudók 39 különböző munkát soroltak fel és helyeztek tilalom alá, azon alapon, hogy a szövetség sátorának a felépítésénél, mindezekre szükség volt. A 39 főmunkanemhez csatlakozott azután még a munkavégzésnek számos alcsoportja, melyek ugyancsak tilosaknak lettek minősítve. A Misna (Talmud egyik könyve) a szombatnapon tilos munkák közt első helyen a mezőgazdasági munkákat sorolja fel. Az aratás körébe tartozott, mint alcsoport, a kalásztépés is. A szombatnapon tilos dolgok között fontos, hogy nem szabad hosszabb utat gyalogolni, mint 2000 singet (kb. 1 km.) A munkától való tartózkodást igen szigorúan vették és a szombatnap

tilalom megszegését halálbüntetéssel sújtották. A zsidó írástudomány csak halálos veszedelem esetén engedte meg, hogy valaki túltegye magát ezen, szombatnapra vonatkozó rendelkezéseken. A törvénynek ezen értelmezése idézte fel a legsúlyosabb összeütközést Jézus és a népet vezető rabbinátus között. A farizeusok, a kalásztépésben a munkavégzési tilalom áthágását látták.

„Szabad tehát szombaton jót cselekedni.“ (Máté 12, 12.)

A rabbinátus Jézus gyógyításait orvoslásnak minősítette és ezért veti fel azt a kérdést, hogy a gyógyítás nem esik-e szintén a szombati munkatilalom alá. Jézus a kérdést a gödörbe esett juhok példájával dönti el és hivatkozik arra a közismert gyakorlatra, mely szerint minden gazda igyekszik gödörbe esett állatát szombaton is megmenteni. Mennyivel inkább kell irgalmasságot gyakorolni a szenvedő emberen, aki a Sátán megkötözött hatalma alatt nyög! (Luk. 13, 16.) Ebből önként adódik az a következtetés, hogy Istennek igazán csak úgy szolgálhatunk, még szombaton is, ha jót cselekszünk.

4.

„Boldogok . . .“ (Máté 5, 1–12.)

Ezen versekben nyolc boldognak mondás fordul elő (görögül: makarizmus.) Helytelen irányba terelődnének azonban gondolataink, ha Jézus szavainak megértése végett a magyar „boldog“ szót vennénk alapul. Mert a magyarban boldognak, az ember belső életének, bizonyos érzelmi hangsúllyal ellátott kedvező állapotát mondjuk. Jézus azonban nem arról beszél, hogy milyen a lelki szegénynek vagy az üldözötteknek a lelki állapota, hanem egy, már Zsolt. 1, 1-ben is megtalálható kifejezéssel köszönti a lelki szegényeket és nekik az Isten országa üdvét igéri.

Az első négy boldognak mondás, azt a testi-lelki nyomorúságot írja le, amelyből Isten ajándéka akarja megmenteni az embert. De amikor Jézus a menny királyságának ajándékát hozza, az Isten szabadítása után kiáltó embernek, ugyanakkor természetesen a lelki ismeretéhez is szól. Aki megtapasztalta Isten kegyelmes jóságát, annak élete is, kell, hogy megújuljon. Erre rámutat a következő három makarizmus. Az utolsó boldognak mondásban

pedig Jézus ráutal a tanítvány sorsára, amely nem szerencsét, jó sorsot és társadalmi megbecsülést ígér, hanem üldöztetést.

5.

„Ha a ti igazságotok nem több a farizeusok és írástudók igazságánál . . .“ (Máté 5, 20.)

Jézus nem vonja kétségbe, hogy az írástudóknak és farizeusoknak is van igazságuk és ezzel tanúsítja Istenért való izzó buzgalmat, tanúsítja, hogy kegyességük nem az az ál-szent hitelenség, melyet manapság farizeizmusnak szoktak nevezni. Valóban, a farizeusokat Jézus kortársai joggal tekinthették igazán kegyes zsidóknak. Egész életüket az az igyekezet hatotta át, hogy a törvényt betöltsék, Isten előtt kedvesek legyenek és szert tegyenek arra az igazságra, mely Isten előtt érvényes. De Jézus szavainak itéletet jelentő világosságában erről a kegyességről kitűnik, hogy csupán önző emberi akarás. Ezért kell tanítványainak nagyobb igazsággal lépniök Isten színe elé, különben nem mehetnek be a menynek országába. A farizeusok Istenért való buzgólkodásának abban rejlik az irtózatos tragédiája, hogy Isten akaratának teljesítésére törekedve, lesznek engedetlenek, mert emberi törvényt magyarázatukkal akarják megszabni Istennek, hogy kit fogadjon kegyébe.

„Legyetek tökéletesek . . .“ (Máté 5, 48.)

Az a tanítvány tökéletes, akit a szeretetnek tökéletes indulata tölt el, mert Isten tökéletessége is az, hogy teljesen tökéletes szeretet. (1. Ján. 4, 8.) Ahol ez a szeretet lett valósággá, ott megszűnt a harag és gyűlölet, a gyönyört kereső erotikus kívánság, mely az asszonyt a férfi indulatának tehetetlen prédájává teszi, a felebarátot megtévesztő hazudozás, a bizalmatlanság, amely Isten nevét kénytelen segítségül hívni annak igazolására, hogy igazat mond, megszűnt az egyéni jog feltétlen érvényesítésére való törekvés, amely lehetlenné teszi az egyszer megsértett testvéri békesség helyreállítását.

6.

„ . . . Az emberek előtt, hogy lássanak titeket . . .“ (Máté 6, 1. 5. 16.)

A tanítványok új, farizeusokénál nagyobb és tökéletesebb igazsága, (Máté 5, 20.) nemcsak a felebaráti viszonyt, hanem Istennel

szemben tanúsított magatartásunkat is gyökeresen újra formálja. Erről szól Máté 6, 1–18.

A késői zsidóság gyakorlata szerint különösen háromféle teljesítmény által mutatta ki az ember szeretetét Isten iránt: a jótékonyosság, az imádkozás és a böjtölés által. Mindhárom a gyülekezet nyilvánossága előtt folyt le. Mivel pedig az egész vallásos életet átjárta az az igyekezet, hogy Istennek törvényben megnyilatkozott akaratát betöltsék és így a gyülekezet a maga egészében kedves legyen Isten előtt, azért minden egyes hívő kegyessége közügyggyé lett. Tiszteletben az állott, aki kegyes volt és minél kegyesebb volt valaki, annál nagyobb tiszteletnek örvendett. Ez természetes indító ok volt, hogy ki-ki minél jobban kimutassa kegyességét. Jézus éppen ezt utasítja el. Aki kegyességével embereknel törekszik tiszteletet, megbecsülést elérni és így Isten szolgálatát szükségképen másodrendű szolgálattá teszi, az ne gondoljon arra, hogy ez a magatartás Isten előtt kedves lehet.

7.

„Gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben.“ (Máté 6, 29.)

Az Isten nélkül élő embert jellemzi az e világ dolgaihoz való ragaszkodás; biztosítani igyekszik magát a lehető legkülönbözőbb életkörülmények között, vagyont, kincset gyűjt e földön és megfélekedezik arról, hogy a vagyon máról holnapra van, magában hordozza mulandóságának a jeleit. Jézus tanítványai nem kereshetik a mulandó kincseket, hanem a mennyi kincset. Ez pedig az örök élet, az Istennel levő élet. A tanítvány minden vágyódása irányuljon Istennek erre a legnagyobb ajándékára.

„Ne aggodalmaskodjatok.“ (Máté 6, 25.)

Jézus beszéde az aggodalmaskodás hiábavalóságáról, az evangélium legékezebb drágagyöngyeinek egyike. Benne Isten gondviselésének a hűsége, a gyermeki hit odaadásának bizodalma, olyan megragadó kifejezést talál, hogy az egész Újtestámentumban alig találjuk párját. Isten gondviselő jóságát nem is ismerheti meg más, csak a gyermeki, bizodalmas hit.

8.

„Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal.“ (Máté 7, 12.)

Jézus itten egy rövid mondatban összefoglalja a törvény teljes tartalmát. A józan belátás és az előrelátó okosság már régen mondatta az emberekkel, hogy ne cselekedjen másokkal úgy, ahogyan nem kívánja, hogy vele cselekedjenek. Ez a józan ész sugallta étel szabály, melyet Hillel a talmudban már Kr. e. 20-ban így fejezett ki: „Ami néked nem tetszik, azt ne cselekedd mással!“ — ez azonban a természetes önzés kifejezése is. Az ember felebarátjával szemben csak azért és csak addig tanúsít kíméletet, ameddig hasonló elbánást remélhet. Jézus azonban lehetlenné teszi, hogy ez az életbölcesség esetleg a számító önzés takarója lehessen. Jézus fogalmazásában ezen arany szabály az emberek egymáshoz való viszonyát, a szeretet parancsa alá állítja és új kifejezésévé teszi a nagy parancsolatnak: „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.“

„Menjete be a szoros kapun. (Máté 6, 13.)

Minden tanítás, intés, óvás, amely a hegyi beszéd során a tanítványokhoz szólott, összecsomósodik ebben az intelemben. A tanítványnak nem lehet sürgősebb feladata, hőbb vágya, mint átmenni az Isten országának ezen, örök életre vezető kapuján. Aki szoros kapun megy át, nem haladhat a világ közfelfogásának szélesre taposott, megszokott útjain, nem nyugodhatik meg abban, hogy cselekedeteit a kegyes látszat színébe öltözteti és kitér Isten akaratának komoly követése elől, azért mert „mindenki“ így szokott cselekedni. A „keskeny uton“ az a tanítvány jár, aki felveszi és hordozza Krisztus keresztjének gyalázatát és megvetettségét.

9.

„Nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj.“ (Luk. 7, 6.)

A százados jellemének szépsége nyilatkozik meg előttünk e szavak nyomán. Nemcsak rokonszenvezett egy megvetett és legyőzött néppel; nemcsak jóindulat rejtőzött szigorú külseje alatt, hanem imé alázatos és szerény is volt, minden büszkeség híján.

„Én is hatalom alá vetett ember vagyok“ (Lukács 7, 8.)

A százados gondolatában Jézus egy uralkodó, aki parancsol a természeti erőknek és hatalma van a láthatatlan világ felett. Akaratát érvényesítheti a tér okozta korlátokkal szemben is. Olyannak képzei Jézus hatalmát, mint

a saját katonai uralmát. Milyen erős hitnek kellett annak lennie, mely Jézus szavának ilyen emberfölötti hatalmat tulajdoníthatott!

10.

„Nem szabad néked övele élned.“ (Máté 14, 4.)

János úgy beszélt, mint aki hitte, amit mond, bensőleg mindig érezte, amit hitt. Isten-től annyira félt, hogy nem volt ideje emberek-től félni. Nem száll le a törvény magaslatáról, hogy a királyi szenvedélyhez alkalmazkodjék, hanem megmutatta Heródesnek, hogy az igazság erősebb, mint a hatalom, a tisztaság hatalmasabb, mint az erő.

„Aki kisebb az Isten országában, nagyobb őnála.“ (Luk. 7, 28.)

A próféták legnagyobbika csak ember volt és így esendő. Láta Jézust színről színre, de nem tudta egészen felfogni még küldetését. Tüzes reformert várt, akinek kezében fejsze van, vagy szórólapát és aki tüsszel keresztel. Jánost megzavarta, hogy Jézus az ő képzeletétől egészen különböző módon jött el. János az Ó- és az Új-testamentum között állt, az Isten országának mintegy a küszöbén; de akik belül voltak már, azok közül a legkisebb is magasabb fokon állt nála.

11.

„Imé a magvető kiméne vetni...“ (Máté 13, 3.)

Jézus a „nagy sokaságtól“ szorongatva, bement egy hajóba és onnan tanította a népet az ő szeretetteljes modorában, példabeszédek által. Valószínű hogy észrevelte tanítványai részéről az elbizakodottságot, akiknek lelkét a nagy tömegek láttára eltöltötte az a gondolat, hogy Isten országa mily könnyen és mily hirtelen terjed. Ők csak a tömeg számát tekintették, azt azonban nem vették figyelembe, hogy mily különböző indokok és érzelmek vezeték őket. Azt képzelték, hogy ez a várakozó tömeg, hitben érett kalászkod rendje, mely csak összegyűjtésre vár. Csakhogy ez nem így van. Jézus megrostálhatja hallgatóit, s a tanítványok előtt megmutatja, hogy a látszat mennyire

csal és a valóságtól sokszor mily messze esik; hogy az ige hallgatását mily nagy távolság választja el annak betöltésétől. A jó aratáshoz Isten gazdaságában épp úgy, mint a földi emberében, nem elég a nemes mag és az ügyes, hitteljes magvető, oda jól művelt televénytalaj is kell; rossz földön a legjobb mag sem terem gyümölcsöt.

12.

„Hasonlatos a mennyeknek országa...“ (Máté 13, 24.)

Jézus példázata azt mondja, hogy ahol Isten küldötte, a „magvető“ hirdeti az ígét, ott megvalósul a menny királysága, még akkor is, ha nem is terem mindenütt, ahová hull.

Egész Izráel úgy gondolta, hogy a mennyek országa, Istennek, ezt a világcorszakot tűzben megégető, hatalmas ítéletében fog megvalósulni. (Mert nem látták és ma sem látják még a Messiás kettős eljövételének világos tanítását.) Figyelmen kívül hagyták nemcsak a szenvedő Megváltóról szóló jövendöléseket, (És. 53,) hanem azt is, hogy „Jahve szolgájának“ munkája az isteni ígének hirdetésében teljesedik be. (És. 55, 10. 11.) Az így megvalósuló „mennyek országa“ nem e föld keretei között megvalósuló „Isten királysága“, hanem egy lelki folyamat, egy ujjáteremtő munka az Isten részéről, mint ahogyan az égből alászálló eső és hó megtermékenyíti a földet.

„Az aratás pedig a világ vége.“ (Máté 13, 39.)

Jézus magyarázata, az aratásra, illetve a világ végére irányítja a figyelmet. A kereszténység Jézus ezen példázatában régóta prófétikus tanítást lát, mellyel arra figyelmeztet, hogy a gyülekezetben egymás mellett élnek igaz és hamis tanítványok. Érdekes és figyelemre méltó az a körülmény is, hogy a példázat különbséget tesz az „Emberfiának országa“ és az „Atyának országa“ között; mintha amaz alatt a gyülekezet, emez alatt pedig Istennek fizikailag is érzékelhető országát értette volna. Jézus ezzel arra figyelmeztet, hogy a gyülekezetben az igehirdetés mellett ott van a Sátán magvetése is.

GYŰLEKEZETI ÉLET

A mű történetéből.

A miskolci gyülekezet keletkezése és fejlődése. Huenergardt J. és Ósz B. Mihály testvérek által küldte az Úr az evangéliumot 1910-ben Miskolcra. Az első előadások a megyeház nagytermében lettek megtartva. Az eredmény azonban csak két évi lankadatlan és fárasztó munka után mutatkozott 3 lélekben, akik a szent keresztségben Jézussal szövetséget kötöttek. A 3 tagnak és Huenergardt atyafinak legnagyobb gondja most az volt, hogy valahol egy kicsiny szobát béreljenek, ahol szombat-ról szombatra lehessen a csoportnak összejönni. A testvérek hamar találtak egy ilyen olcsó szobát a Geró utcában. Huenergardt atyafi, miután a gyülekezet fundamentumát lerakta, máshova ment. Ósz B. atyafi pedig, már hamarabb Gyulára lett helyezve. Az Úr azonban más munkásokról gondoskodott, így Kessel Frigyes, Schlottner Ágnes és Nagy Anna testvérek kerültek Miskolcra. Kessel atyafi prédikátor volt, Schlottner tynő ápolónő és Nagy tynő bibliamunkás. Az Úr most úgy megáldotta, a munkát, hogy 1912 máj. 7-én 7 kedves lélek ismét keresztséget vett. 10 taggal már meg lehetett szervezni a gyülekezetet, amelynek a vezetője Debreczeni Sándor atyafi lett. Kessel atyafi az ő munkatársaival 1913 év elején Kassára lett helyezve, a miskolci munkát pedig Krizsán atyafi és Lovass tynő folytatta. Akkor tért meg Porcsin Imre testvérünk, aki még 1913 nyarán a kassai konferencián vénné lett felszentelve, Debreczeni Sándor atyafi pedig diakonussá. 1914-ben már 30 tagja volt a gyülekezetnek. A régi munkások megint újakkal lettek felváltva; így került Kelemen István atyafi Miskolcra, aki egy nagy sátorban tartott előadásokat. A bibliamunkában Antal Juliska tynő segített. Nagy eredmények előtt állott az Úr hű csoportja, de jött a borzasztó háború, minden férfi bevonult, a munkát a testvérnőknek kellett folytatni. A kegyelmes Isten megőrizte az összes atyafikat a háborúban és 1918-19-ben valamennyien visszatértek. A munka megint szépen kezdett előrehaladni és a már közben kibérelt Papszer utcai helyiség is kicsiny-

nek bizonyult. Lakást kapni nem lehetett, nagyobb helysége pedig szüksége volt a gyülekezetnek, így az atyafiak hosszú tanácskozás után egy istállót béreltek ki, amelyet Porcsin atyafi átrenovált és ez lett a gyülekezeti helység. A testvérek úgy gondolkoztak, hogy Krisztus Urunk is istállóban született és ha az Úr velünk lesz, akkor ott is meg fog áldani. Meg is áldotta az Úr az ő népét, mert 1922-ben már 72 tagot számlált a gyülekezet.

A régi helyiség megint kicsiny lett. Porcsin atyafinak volt egy telke a Fábrián utcában. Hosszú tanácskozás után, sok ima és sok munka által épült föl azután a mostani imaház, az ottani üres telken. Wencel és Streisinger atyafiak után Zeiner atyafi dolgozott Miskolcon, kinek idejében, a legszomorúbb dolog érte a miskolci testvéreket. Hamis vádak alapján be lett zárva a gyülekezet és 3 évig nem tudtak a testvérek összejönni. Három évi megpróbáltatás után jött a segítség, a szabadság. Michnay L. atyafi nagy lelkesedéssel és jó eredménnyel hirdette az utolsó kegyelmi üzenetet. A tagok száma annyira megszorodott, hogy az ujdíósgyőri testvérek számára egy új gyülekezetet kellett kibérelni. Sohlmann atyafi idejében alakult meg a „B” gyülekezet. Így áldotta meg az Úr 25 év alatt az Ő munkáját Miskolcon és környékén. 1912-ben 3 tag, ma 4 gyülekezet, több csoport és kb. 200 tag nagyon jó kilátásokkal. Michnay atyafi, aki egy év óta megint Miskolcon van, 3 helyen tart nyilvános előadásokat. A terem zsúfolásig megtelnek. A testvérek erősen hisznek abban, hogy nemsokára megint kicsiny lesz valamelyik gyülekezeti helyiség és vagy nagyobbra, vagy egy 5-ikre lesz szükség.

Debreczeni Sándor jelentése alapján M. Á.

Egy 25 éves szombatiskola! 1909 nov. 3-án egy idegen kopogott be Bordé János szabómesterhez Békésgyulán. Kérése az volt, engedjék meg kofferét otthagyni, amíg a városban lakást keres magának. Bordé úr azt szívesen megengedte, amiért az idegen, aki nem volt más, mint Ósz B. Mihály missziómunkás testvérünk, gyakrabban tisztelte meg a családot megjelenésével. Azon évben a karácsonyi

ünnepe éppen szombatra esett, amikor Ősz testvérünk megint megjelent és arra kérte a házigazdát, aki egyedül volt otthon, tanulmányozza vele a leckét. A többiről szóljon a jegyzőkönyv:

„Szombatiskolai jegyzőkönyv, amely felvettett Békésgyulán 1909 dec. 25-én. Megkezdttük szombatiskolánkat az Úrnak szent nevében az 55. számú énekkel és Ősz B. Mihály imájával. Azután alaposan áttanulmányozttuk a leckét, melynek címe „Jézus élete” volt. Leckénk áttanulmányozása után adakozttunk a külmisz-szióra. Összesen 40 fillért. Jelen volt két lélek. Az 50-dik számú énekkel és Bordé János imájával fejeztük be a szombatiskolát.”

Bordé atyánkfia, aki még ma is lelkes tagja a szombatiskolánknak, a következőket írja 25 év után. „Nagyot néztem, hogy az az idegen engem szólít fel imádkozni. Imádkoztam, ahogy tudtam és úgy éreztem, hogy a következő szombatra is meg kell hívnom őt. Szívesen vállalta, hogy elfog jönni, én meg gondot viseltem arról, hogy legyünk többen jelen a következő szombaton a szombatiskolában. Rokonaimat és ismerőseimet hívtam: jertek a szombatiskolába! Az Úr úgy indította azon kedves lelkek szívét, hogy a következő szombaton már egészen megtelt a lakásom szombatiskolai tanulókkal. A békésgyulai szombatiskolának most 120 tagja van. Kicsiny volt a kezdet, most terebélyes fává fejlődött. Áldja meg az Úr a békésgyulai 25 éves szombatiskolát.

Murányi Á.

Különféle.

A legifjabb gyülekezetünk. Az elmúlt 1934 év november havában alakult meg Isten segítségével a Bp. zuglói gyülekezetünk, melyet Budapest környékén, a legifjabb gyülekezetnek mondhatunk.

A tagok nagyobb része a rákospalotai gyülekezetből lett átutalva, összesen heten. A Budapest „A” gyülekezet 3, a „B” 2 tagot utalt át, s így lett a taglétszám tizenkettő. A gyülekezet szervezéséhez szükséges anyagi javak nagyobb részét a rákospalotai gyülekezet fedezte. Ez a gyülekezet csináltatott távozó tagjai számára egy szép pódiumot és úgy látta el őket, mint az anya a leányát, a legszükségesebb javakkal. Örömmel tette, hogy dicsőitessék Istenünk nagy neve. De nemcsak anyagiakkal, hanem imáinkkal is segítjük a kicsiny csapatot. Mindenekfölött erre volt szük-

ség, mert Isten segítsége nélkül nem szervezhettük volna meg a Zugló-i gyülekezetet. Isten végezte ezt el a mai nehéz időkben. „Az Úrtól lett ez, csodálatos ez a mi szemek előtt.” Zsolt. 118, 23.

Farkas P.

Hulda Jost testvérnő átutazása. Jan. 10-én, Bulgáriába utaztában, a testvérnő rövid időt fővárosunkban töltött. Csak kevés alkalmam volt vele beszélni, de megígérte, hogy rövidesen ismét ellátogat hozzánk, mert nagyon szívén viseli a magyarországi jóléti munka előhaladását.

M. Á.

Külföldi vendégek látogatása Budapesten. G. W. Schubertn atyafi, a Divizó előljárója, W. Müller atyafi, a Divizió titkára és O. Schildhauer atyafi, a Divizió pénztárosa febr. 5-től 10-ig a magyar Unió leszámoló ülése alkalmával, Budapesten tartózkodtak. A szombatnap délelőttjét felhasználták arra, hogy a különböző gyülekezetekben, délután pedig a kápolnában szóljanak az egybegyűlt testvérekhez. Müller atyafi vetített képekkel kísért, igen érdekes előadást tartott, legutóbbi világszertei útjáról. Ugyanekkor jelentette be Zeiner atyafi is az Unió vezetésétől való visszalépését és közölték Wentland atyafi előljáróvá választását.

Siketek, akik hallanak. Őszel írtam az első siketnéma testvérünkről. Azóta megint volt alkalmam a szegedi gyülekezetet meglátogatni. Nagy volt az örömöm, hogy viszontláthattam Márton Kálmán siketnéma testvérünket, aki az igazságban nagyon boldog. Örömöm azonban még nagyobb lett, amikor bemutatották nekem a másik két siketnéma barátot, akik a következő keresztségen akarnak Jézussal szövetséget kötni. Vajjon nem teljesedik e be szószerint az Úr szava? „Akkor a vakok szemek megnyílnak és a siketek füleik megnyitvatnak.” (És. 35, 5.) Imádkozunk ezen siketnéma testvéreinkért.

M. Á.

Misszióúton az Alföldön. Jan. 23-án indultam 9 napos missziókörutamra, az Alföldre. Céлом az volt, hogy vetített képekkel mutassam be, miként teljesednek Máté 24, 14. és És. 60. 3. 4. 8. 9. versekben megírt jövendölések. Az indiánok épp úgy, mint a négerék nagy örömmel fogadják az utolsó figyelmeztető üzenetet. Nyilvánvaló jelek mutatják, hogy az Úr rövidesen be akarja fejezni művét a földön. Ha az Úr úgy akarja, nemsokára más gyülekezetek is sorra kerülnek. Meggyőződéseim, hogy

ha a testvérek nyilván látni fogják az Úr közeledését, a pogányok között megnyilatkozó jeleit, akkor az eddigieknél jobban fognak imádkozni, dolgozni és adakozni is. *Murányi Á.*

Tábea böjtnap Gyulán. A gyulai gyülekezet jan. 26-án önmegtagadó böjtnapot rendezett, olyképpen, hogy az étkezésnél megtakarított összeget a szegények felsegítésének céljaira összegyűjtötte. Vajha az Úr más helyekre is kiterjesztené, ezt a nemes céllal rendezett önmegtagadást. *Jeszenszki B.*

A Bpest „A” gyülekezetének Tábea jelentése az 1934 évről. 1934 január 1-én 77 pengő készpénzzel kezdtük meg az Úrnak nevében jóléti tevékenységünket. Hittünk abban, ha szorgalmasan fogunk dolgozni, a munkáért és a szegényekért buzgón imádkozni, akkor gazdagon fog az Úr bennünket és munkánkat is megáldani. Tevékenységünkről és az Úr áldásáról tegyen bizonyosságot a következő jelentés: Egész évi bevételünk: Eladásból: 1106.87 P Adakozásból: 222.26 P, Urnagyujtésból: 41.86 P Összesen: 1370.99 P. Segélyben részesült: 15 férfi, 46 nő, 26 gyermek. Elajándékozott ruhák száma: 397 drb. Stefánia szövetségnek: 48 drb. Élelmiszer kiadás: 80 P értékben.

Adja az Úr, hogy a jövőben is, minél több szegény felebarátunkon segíthessünk.

Zauner Mihályné.

Ünnepélyek.

Első ifjúsági ünnepélyünk. Az Úr dicsőítésére rendezte a kis bonyhádi gyülekezetünk ifjúsági csoportja 1934 december 25-én, első ifjúsági ünnepélyét, mely az Úr kegyelme által testvéreink és barátaink lelki erősödésére szolgált.

Tagjaink, ifjú barátaink és néhány kis gyermek közreműködésével elhangzott több szavallat, párbeszéd úgy magyar mint német ének-szám, melyek közül lélekemelő volt két kisleány párbeszéde, az Isten iránti áldozatkészségről. Megható volt vendégeinknek a gyermekszájából hallani Isten dicsőítését. Az ünnepi beszédet köztünk mint vendég, a jelen volt kedves Sohlmannatyafi tartotta meg. *Roth Gusztávné*

Hódmezővásárhelyen. A szeretet találékony, amely megnyitja az utat az irgalmasság cselekedetéhez, hogy könnyeket törüljön le a nélkülözők orcájáról.

Különös örömben volt részünk az elmúlt esztendő decemberében, amennyiben jóléti ün-

nepélyünkön megjelent a város jóléti intézményeinek vezetője is és szólott hozzánk a munkában gyűjtött gazdag tapasztalataiból. A terem zsúfolásig megtelt, hogy testvéreink kénytelenek voltak az előszobába kiszorulni. Úgy erkölcsi, mint anyagi áldásban bőségesen ellátott bennünket az Úr és betöltött azzal a vágygal, hogy világosságot, gyógyírt és enyhülést vihessünk a sötétségben és nélkülözésben élő embertársainknak. *Szabó Józsefné*

Bpest „B” gyülekezetében. Jan. 1-én áldásos ifjúsági ünnepélyünk keretében kerültek kiosztásra a szegények között azon élelmiszerek és ruhadarabok, melyeket a testvériség áldozatkészsége erre az alkalomra összehozott, hogy a szeretet melegével némileg enyhítse a tél zord hidegét. Kiosztásra került 24 élelmiszercsomag 118 pengő értékben, azonkívül 17 drb. felnőttnek való és 56 drb. gyermeknek való ruhadarab. Az ünnepélyen befolyt adakozásból 16 pengő, árusításból 40 pengő.

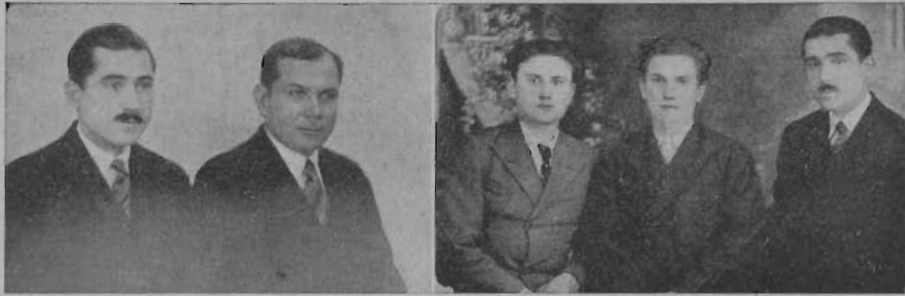
Az adakozók és az adományban részesültek egyaránt hálás szívvel gondoltak a gondviselő mennyei Atyára és az Ő kifogyhatatlan jóságára. *Bertalan M.*

Bpest „C” gyülekezetében. A mult esztendő dec. 23-án tartottuk meg Tábea ünnepélyünket, melynek keretén belül kiosztásra kerültek a szeretetsomagok is. A kiosztott élelmiszerek értéke 123 P, az elajándékozott ruhák száma 79 drb. volt. Az ünnepély bevétele tányérpénz és eladásból 60 P körül volt. Hiszszük, hogy az Úr továbbra is meg fogja áldani a műnek ezt a fontos ágát. *E. W.-né*

Keresztségek.

Kaposváron. Örömmel jelentem, hogy az első évnegyedben Kaposváron egy házaspárt kereszteltem meg, akik az utcán elejtett és utcaseprő által megtalált meghívóra jöttek gyülekezetünkbe. Március közepén Kaposváron 5 lélek és Pécsen 3 lélek lesz megkeresztelve. Ez utóbbiak a darányi gyülekezet gyümölcsei. A mult héten voltam egy kolportőr társammal egy eldugott községben, ahol 12 komoly lélekkel ismerkedhettem meg. Mindenfelé (6—8 helyen) készülnek lelkek a Szentlélek műhelyében az átadásra és keresztségre. *Sohlmann K.*

Kiskunfélegyházán és Kecskeméten. Istenünk kegyelméből február 16.-án volt keresztességünk Kecskeméten, ahol öt kedves lélek kö-

Az első képen Márton Kálmán siketnéma testvérünket láthatjuk Katona atyafi társaságában. A második képen két újabb siketnéma barátkozó, kiket szintén Katona atyafi készít elő a keresztségre.

tölt szövetséget az Úrral. A nyilvános előadások azt engedik sejtetni, hogy a következő negyedben újabb öt lélek fog gyülekezetünkhöz csatlakozni. Kiskunfélegyházán pedig négy kedves lelket keresztelhetünk meg. Keresztségi ünnepélyünkön kb. 150 lélek volt jelen.

Zarka D.

Hódmezővásárhelyen január hó 19.-én öt kedves lélek vett keresztséget, mely alkalomból a testvérek és barátok nemcsak a városból, hanem a szomszédos községekből is megjelentek! Többen elhatározták magukban, hogy legközelebb ők is követni fogják Jézust a keresztségen keresztül is.

Buzgó M.

Budapesten január 6.-án 17, egy hétre rá pedig 3 kedves lélek vett keresztséget a bpesti kápolna medencéjében. A keresztséget k. Stoics, illetve Bajor atyafi végezte. Kívánom, hogy az Úr áldja meg ezen, sorainkba álló lelkeket, és adjon nekik erőt az állhatatos megmaradáshoz az Ő igazságában.

Murányi Á.

elszólította őt az élők sorából, hogy az első feltámadáskor, a többi szentekkel együtt ajándékozza meg az örök élettel.

1934. aug. hó 4.-én halt meg a gyulai kórházban Gábor Imréné testvérnőnk, 64 éves korában. A testvérnő még a világháború előtti időkben vett keresztséget. Bár a gyülekezettől távol lakott, szombatról-szombatra boldogan vett részt az istentiszteleteken. A békési gyülekezet buzgó tagját veszítette el benne. Reméljük, hogy az első feltámadásnál viszontlátjuk.

Murányi Á.

*Megvetted már a Reggeli Dicséretet?
Ára csak 56 fillér!*

*Állandó vevője vagy az
ADVENTHIRNÖKNEK?*

Halálozás.

F. év január hó 9.-én elhunyt az Úrban, András Ilona testvérnőnk, életének 21. évében. Temetése nagy részvét mellett, Szarvason ment végbe. Alulírott tett bizonyosságot 1. Thess. 4, 13. 18. alapján, a feltámadás reménységéről.

Buzgó M.

F. év febr. 1.-én halt meg Rákosszentmihályon Kollár József atyánkfia, 86 éves korában. Mivel, csak 1933 októberében lett megkeresztelve, nem sokáig örvendhetett az igazságnak. Pihenjen békében az Úr eljöveteleig!

1934 május hó 25.-én halt meg Tar Ferencné testvérnőnk. 83 éves korában. Még Huenergardt atyafi keresztelte meg őt 1917 ben. Szerette volna még életében meglátni az Urat, de Isten

H I R D E T É S.

Pékiparral rendelkező atyafit keresek, kettő kemencés pékségem továbbbi vezetése céljából. Bővebb felvilágosítást ad: GAJCSI JÁNOS PÉCS, MECSEKSZABOLCSI Ú. 217

ADVENTHIRNÖK a magyarországi H. N. Adventisták negyedévenként megjelenő gyülekezeti közlönye.

Szerkeszti: Streisinger Béla
Kiadásért felelős: Murányi Árpád

Egyes szám ára 24 fillér.

Advent Kiadóhivatal nyomdája Budapest.